

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 21. lipnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

Sveci – svjedoci i suputnici nade (usp. Heb 11, 40-12, 2a)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na dan našeg krštenja iz grla okupljenih vjernika razlijegao se zaziv svetaca. Mnogi od nas su u to doba bili djeca, koju su roditelji donijeli na krštenje. Neposredno prije nego će izvršiti pomazanje s katekumenskim uljem, simbolom Božje snage u borbi protiv zla, svećenik je pozvao čitavu okupljenu vjerničku zajednicu da moli za one koji će netom zatim primiti krštenje, zazivajući zagovor svetaca. To je bilo prvi puta u našem životu da nam je darovano to društvo "starije" braće i sestara - svetaca - koji su prošli istim putem kojim mi prolazimo, koji su upoznali iste napore i žive zauvijek u Božjem zagrljaju. U poslanici Hebrejima se to društvo koje nas okružuje opisuje izrazom "toliki oblak svjedokâ" (12,1). Eto što su sveci: mnoštvo svjedokâ.

Kršćani u svojoj borbi protiv zla ne očajavaju. Kršćanstvo gaji nepokolebljivo povjerenje: ne vjeruje da negativne i razorne sile mogu pobijediti. Posljednju riječ nad čovjekovom povijesti nemaju mržnja, smrt i rat. U svakom trenutku našega života Božja ruka nam je na pomoći, no također diskretna prisutnost svih vjernika koji "su pred nama otišli obilježeni znakom vjere" (Rimski kanon). Njihova nam prisutnost govori prije svega da kršćanski život nije nedostižan ideal. I ujedno nas tješi: nismo sami, Crkvu čine, često bezimena, nebrojena braća i sestre, koji su otišli pred nama i koji su djelovanjem Duha Svetoga uključeni u ono kroz što u svom životu prolaze oni koji su još uvijek na ovoj zemlji.

Krštenje nije jedina prilika u kojoj se utječemo zagovoru svetaca koji označava hod kršćanskog života. Kada dvoje zaručnika posvećuju svoju ljubav u sakramentu ženidbe, za njih se ponovno – ovaj puta za njih dvoje kao bračni par – zaziva zagovor svetaca. Taj je zaziv izvor pouzdanja za dvoje mladih ljudi koji kreću na „put“ bračnoga života. Tko doista ljubi ima želju i hrabrost reći „zauvijek“ – "zauvijek" – ali zna da treba Kristovu milost i pomoć svetaca da može živjeti bračni život zauvijek. Ne kao što neki kažu: "dok traje ljubav". Ne: zauvijek! U protivnom bolje se ne ženiti. Ili zauvijek ili ništa. Zbog toga se u ženidbenom bogoslužju zaziva prisutnost svetaca. A u

teškim vremenima treba imati hrabrosti uzdići oči k nebu, razmišljajući o tolikim kršćanima koji su prošli kroz veliku nevolju i sačuvali svoju krsnu haljinu bijelom, opravši je u krvi Jaganjčevoj (usp. Otk 7, 14): tako kaže Knjiga Otkrivenja. Bog nas nikada ne napušta: svaki put kad to zatrebamo, njegov će anđeo doći da nas podigne i udijeli nam utjehu. Ti "anđeli" ponekad imaju ljudsko lice i srce, jer su sveci Božji uvijek ovdje, skriveni u našoj sredini. To je teško razumjeti pa čak i zamisliti, ali sveci su prisutni u našem životu. A kada netko zazove nekog sveca ili sveticu, to je upravo zato što su nam blizu.

I svećenici čuvaju sjećanje na zaziv svetaca koji se moli nad njima. To je jedan od najdirljivijih trenutaka liturgije ređenja. Kandidati se prostru, licem okrenutim prema tlu, a čitava zajednica predvođena biskupom zaziva zagovor svetaca. Čovjek bi pod težinom povjerenog mu poslanja bio zgnječen, ali kad osjeti da čitav raj stoji iza njega, da mu Božje milosti neće uzmanjkati jer je Isus uvijek vjeran, to mu ulije spokoj i ohrabrenje. Nismo sami!

A što smo mi? Mi smo prah koji teži nebu. Naše snage su slabe, ali je moćno otajstvo milosti koje je prisutno u životima kršćanâ. Mi smo vjerni na ovoj zemlji, koju je Isus ljubio u svakom trenutku svog života, ali znamo i želimo se nadati preobraženju svijeta, u njegovu konačnom ispunjenju gdje napokon neće biti više suza, zlobe i patnje.

Neka Gospodin dadne svima nama nadu svetosti. Ali netko bi me od vas mogao pitati: "Oče, može li se biti svet u svakodnevnom životu?" Da, da, može. "Ali znači li to da moramo moliti po cijeli dan?" Ne, to znači da moraš obavljati svoje dužnosti kroz dan: moliti, ići na posao, brinuti se o djeci. Ali sve to treba činiti srcem koje je otvoreno Bogu, tako da rad, također u bolesti i trpljenju, pa i u nevoljama, bude otvoren Bogu. I tako se može postati svetim. Neka nam Gospodin dadne nadu svetosti. Ne mislimo da je to teško, da je lakše biti zlotvor no svet! Ne. Moguće je postati svet jer nam Gospodin pomaže; On nam pomaže.

To je veliki dar koji svaki od nas može dati svijetu. Neka nam Gospodin udijeli milost da tako duboko vjerujemo u njega da postanemo slika Krista za ovaj svijet. Našoj su povijesti potrebni "mistici": ljudi koji odbijaju svaki oblik prevlasti, koji teže ljubavi i bratstvu. Trebaju nam muškarci i žene koji u svojem životu prihvaćaju također dio trpljenja, jer preuzimaju na sebe napor drugih ljudi. Bez takvih muškaraca i žena svijet ne bi imao nade. Zato vam želim – a želim to i sebi – da nam Gospodin dadne nadu svetosti.

Hvala!